

[Sønderup.]

tægtsmuligheder og dernæst gav det en øget Skattebyrde. Det er efter min Mening det, der i Virkeligheden finder Sted her.

Jeg gjorde i Torsdags Rede for mit Partis Opfattelse vedrørende de forskellige Problemer i denne Forbindelse, og jeg skal ikke komme ind paa Gentagelser, men blot understrege, at det fremdeles er vor Opfattelse, at Regeringen har et Ansvar, et stort Ansvar for de Vilkaar, som Motorerhvervet befinder sig i i Dag. Jeg tror, at en eventuel mindre Forhøjelse af Afgifterne kunde Motorerhvervet ganske sikkert have fundet sig i, saafremt det havde bevaret Indtjeningsmuligheder i ganske andet Omfang, end hvad Rationeringsbestemmelserne muliggør og tillader.

Under de Vilkaar, man har tilrettelagt for Vognmændene, og hvorved man har paalagt dem en øget Skattebyrde, og da det maa erkendes, at Kommunerne har Brug for de Midler, som plejer at tilflyde dem fra Motorafgifterne, stiller vi Ændringsforslag om, at den saakaldte Benzin-Femøre plus $\frac{2}{9}$ af de $\frac{4}{9}$, der hidtil er anvendt til særlige Vejarbejder, overføres til Kommunerne. Det vil ved Hjælp af de Penge, der her anvises, være muligt at opretholde den almindelige Vejbygning og Vejvedligeholdelsen. At Konsekvensen heraf bliver den, at det saakaldte Luksusvejbyggeri bringes til Ophør, tror jeg vil blive modtaget med Forstaaelse, jeg er næsten fristet til at gaa saa vidt som at sige med Sympati endog, Benzin-Femøren blev som bekendt i sin Tid paalagt, da andre Erhverv var i Vanskeligheder, til Formaal, der nu ikke mere eksisterer, og det skulde da synes nærliggende, at man lod Motorerhvervet selv nyde godt af den i et Øjeblik, da det befinder sig i Krise og Vanskeligheder.

Jeg anbefaler Tingets ærede Medlemmer at stemme for vort Ændringsforslag under Nr. 1, som altsaa gaar ud paa en ændret Affattelse af Lovforslaget. Saafremt det vedtages, faar Kommunerne Midler til Vejvæsenet, og vi undgaar den Særbeskatning af Motorerhvervet, som det paa Grund af den skarpe Rationering ikke er i Stand til at bære. Vedtager man vort Ændringsforslag og samtidig sørger for Tilførsel af Benzin, undgaar man den Forøgelse af Arbejdsløsheden, der ellers let vil indtræde; der kunde endvidere peges paa mange Vanskeligheder af anden Karakter, som man netop ved Vedtagelsen af vort Ændringsforslag ogsaa kunde undgaa.

Ændringsforslag Nr. 2 kan vi udmærket tiltræde, da det er en Forbedring.

Det lemper de store Vanskeligheder, der kan opstaa for Tankejerne, naar Benzinafgiften forhøjes.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører kritiserede, at vi dels i vor Betænkning og dels under Forhandlingerne i Torsdags havde tilladt os at sammenblande de Restriktioner, der er indført, og det foreliggende Lovforslag. Det er klart, at det er umuligt at beskæftige sig med dette Problem, uden at man sætter de to Forhold i Relation til hinanden. Det var ogsaa interessant, at den ærede Ordfører netop understregede, at Rationeringen og den Løbetid, der er fastsat for denne Skattelov, falder sammen. Det understreger netop det berettigede i, at vi har gjort gældende, at saadan er det, og saadan maa det nødvendigvis være.

Den ærede Ordfører sagde, at han under Udvalgsarbejdet havde faaet den Opfattelse, at der var gjort, hvad der var menneskeligt muligt for Hidførelse af retfærdige Forhold paa disse Omraader. Der kan altid disputeres om, hvad der er retfærdigt og ikke retfærdigt, men jeg kan i alt Fald forsikre det ærede Medlem om, at der er talstærke Kredse, der ikke kan faa i deres Hoveder, at der skulde være udfoldet saadanne Bestræbelser i denne Forbindelse. Hvis det er Tilfældet, er det kun i ringe Grad lykkedes at faa et tilfredsstillende Resultat ud af det.

Den ærede Ordfører fandt sig ogsaa foranlediget til at advare imod den Kritik, vi havde tilladt os at sætte ind med over for alt, hvad der er sat i System i Forbindelse med Benzinspørgsmaalet. Ja, nu har jeg ellers forstaaet det saadan, at det netop er en af Grundpillerne i hele Parlamentarismens og Folkestyrets Opbygning, at Oppositionen skulde kritisere, skulde sige til, naar den mente, at noget ikke var, som det burde være. Det var netop ogsaa det, som den højtærede Finansminister i Torsdags saa stærkt understregede, da han gjorde opmærksom paa, at saafremt der i Forbindelse med denne Sag var noget, vi ikke var tilfredse med, var det enhver Rigsdagsmands Pligt at sige til. Det er altsaa det, vi har tilladt os at gøre; vi har fulgt den højtærede Ministers Anvisning, og jeg havde ærlig talt ikke ventet, at jeg i Dag skulde faa Bebrejdelser for det.

Da der jo kun er gaaet et Par Dage, siden vi sidst behandlede Sagen, havde jeg ikke tænkt, at der i Dag paa ny skulde oprulles en Benzindebat. Derfor har jeg villet indskrænke mig til foreløbig at fremkomme med de Bemærkninger, som jeg nu har fremført.